

Iako nije rođeni Starčevac, životom i radom obeležio je jedan period u postojanju Starčeva. Mislim da je poreklom bio iz Sakula, Banatski sin, što se i u njegovom govoru osećalo. Ne znam kad je došao radi službe u Starčevo, ali pamtim da je tu bio još pre mog zabavišta, tj. da je čika Draga radio na pošti još dok sam kao dete s deda Mišom išao na poštu...

Čika Draga Poštar kako smo ga svi zvali, bio je oženjen i imao je dva sina Slavka i Bobu, s kojima sam se povremeno i družio, jer je Slavko bio isto godište, dok je Boba bio nešto mlađi. Družili smo se najčešće kod Polakovih u dvorištu, tu gde je danas škola, s obzirom da je čika Draga s familijom stanovao u kući na samom čošku Ulice Borisa Kidriča. Mislim da je to bila po tradiciji poštarska kuća, jer je tu stanovao i pismoša Šandor sa svojom familijom. Pošta je bila ona mala kućica u kojoj je danas Klub penzionera. Koliko se sećam imala je tri prostorije i srednja je bila poštanski ured. Ona koja je imala ulaz s ulice bila je u stvari čekaonica, a ona u koju se ulazilo s dvorišne strane bila je spremište za potrebe održavanja telefonskih linija. Sama kancelarija je od čekaonice bila odvojena vratima i šalterom s prozorčićima od kojih se jedan otvarao i kroz njega se čika Dragi moglo dodati pismo ili već šta je trebalo.

Čika Draga Poštar, kako ga se ja sećam, bio je pravi kancelarijski službenik. Uvek je bio doteran. Obavezna je bila košulja, mislim da je bila sastavni deo poštanske uniforme. Obavezno je nosio i crne narukave kako bi zaštitio rukave košulje da ih ne zaprlja s obzirom da se je u to vreme puno pisalo običnom olovkom, pa bi rukavi košulje vrlo brzo pocrneli od tragova olovke s raznih papira i obrazaca koje je čika Draga ispunjavao kao evidenciju o obavljenom poslu. Da je bio pravi činovnik videlo se i po tome što su svi obrasci i svi papiri bili uvek uredno složeni, ništa nije bilo razbacano po njegovom pisaćem stolu i sve je bilo na dohvat ruke. S obzirom da se u to doba sve ručno pisalo i o svemu vodila evidencija, to je trebalo i puno olovaka. Bile su to obične olovke, a bilo je tu i kako smo rekli mastiljavih olovaka s kojima su se popunjavali posebni obrasci jer se ona nije mogla obrisati. Imao je čika Draga na svom stolu i one dvobojne olovke, s jednog kraja plava, a s drugog crvena. Ta mu je služila tamo gde je trebalo nešto naglasiti ili upisati da bude odmah uočljivo. Sve olovke su bile na dugačko zašiljene, a da se olovke do kraja iskoriste neke su imale i štilo, tj. nastavak. Čika Draga je u isto vreme i opsluživao telefonsku centralu, ako se ona drvena kutija koja je bila obešena na zid koja je imala nekakve rupice na sebi i iz nje su visile kao nekakve debele igle na kablovima, na jednom kraju je visila telefonska slušalica, a imala je i nekavu ručicu koja se mogla okretati, radio je to vrlo spretno. S obzirom da nije bilo automatskog biranja, morao se ručno priključ zazvoni, pa kad se netko javi opet ga je ručno morao prespojiti na neki drugi telefon. U slučaju da je u isto vreme bilo nekoga i ispred šaltera čika Draga bi telefonsku slušalicu držao između desnog ramena i desnog obraza, jer mu je s leve strane bio šalter, a ruke su mu u tom slučaju bile slobodne pa je mogao poslužiti stranku ili nešto zapisati. Sa strankama je uvek bio ljubazan i svakome je bio na usluzi. Rado je pomogao ili nešto objasnio i svi su se radi toga prema njemu odnosili s poštovanjem, ne samo radi tako osetljivog posla koji je obavljao, nego i radi njegovog odnosa prema poslu i prema ljudima. Preko njegovih ruku i kroz njegove uši prošlo je toliko radosnih i žalosnih vesti i sve je to on na svoj način podelio sa osobama kojima je to bilo namenjeno. Po položaju, a i po svojim osobinama spadao je u viđenije stanovnike Starčeva, ali mislim da se to nikada nije posebno videlo niti je to on na bilo koji način pokazivao. Povećanjem broja stanovnika u Starčevu, pošta više nije mogla zadovoljiti sve veće potrebe. Čika Draga

O STARČEVCIMA - Draga Ankić - Poštar

Napisao Vinko Rukavina
subota, 11 januar 2014 19:58

zajedno s familijom preselio se u Pančevo, izgrađena je nova pošta i nova telefonska centrala, sve se promenilo na bolje i savremenije, no nadam se da nismo zaboravili čika Dragu Poštara.